

El bisbe valencià Enric Reig

Dij, 25/06/2020 per Josep-Miquel Bausset

[Del santuari estant](#)

El 27 de juny de 1920, ara fa 100 anys, el valencià **Enric Reig Casanova** va fer la seva entrada a València, com a nou arquebisbe d'aquesta diòcesi.

Nascut a València el 20 de gener de 1859, tot i que la seva família era originària de la vila d'Agullent, Enric Reig va fer el batxillerat a l'institut de Xàtiva i els estudis eclesiàstics al Seminari de València. Però poc abans de la seva ordenació presbiteral, Reig deixà el Seminari i es va casar. A la mort de la seva dona i de la seua filla, el 1885, víctimes de l'epidèmia del còlera, Reig decidí fer-se capellà.

Enric Reig va ser acollit a la diòcesi d'Almeria i ordenat prevere el 1886, on impartí classes de història eclesiàstica al seu Seminari. Posteriorment va ser cridat pel bisbe de Mallorca, **Jacint Cervera**, que el nomenà secretari de cambra i més tard Vicari General de la diòcesi de mallorquina. A la mort del bisbe Jacint Cervera, el 20 de gener de 1898, la "Revista Popular" qualificà el Vicari General Enric Reig, com un home "honrado, con la confianza de aquel respetado Cabildo catedralicio para gobernar en su nombre aquella diócesis". I deia encara la "Revista Popular": "El Dr. Reig es hace años una de las mas salientes figuras de dicha Corporación, que admira en él las dotes de animoso defensor de los derechos de la santa Iglesia".

Posteriorment el 1900, el Dr. Reig fou cridat a la diòcesi de Toledo pel cardenal **Sancha** i nomenat professor de Sociologia del seu Seminari.

Preconitzat bisbe de Barcelona el 28 de març de 1914, va rebre l'ordenació episcopal el 8 de novembre d'aquell mateix any i la seva entrada a la diòcesi barcelonina va ser el 21 de novembre següent. A la diòcesi de Barcelona, el bisbe Reig va substituir el també bisbe valencià, **Joan Josep Laguarda Fenollera**, que va morir el 4 de desembre de 1913.

La rebuda del bisbe Reig a Barcelona, com diu la crònica del temps, va ser “solemne”. Enric Reig va ser bisbe de la diòcesi de Barcelona, del 1914 al 1920, any que va ser nomenat nou arquebisbe de València.

Durant els 5 anys i mig de bisbe de Barcelona, Enric Reig va fer la visita pastoral a totes les parròquies del bisbat i la seva primera pastoral es va titular, La justicia y la paz.

El bisbe Reig recolzà i participà en el I Congrés Litúrgic de Montserrat, que es va celebrar del 5 al 10 de juliol de 1915. En l'al·locució feta al Congrés, el bisbe Reig destacava “la renovació i la intensificació de la vida litúrgica”. A més, subratllà el fet que el Congrés se celebrés a Montserrat, “que té profundes relacions amb la litúrgia” i en una muntanya “on existeix la devoció de Catalunya a la venerada Imatge”.

A Barcelona, el 1916 el bisbe Reig va crear el Museu Diocesà d'Art Sagrat i el 1917 va promoure una Missió general a tota la diòcesi. També emprengué la reforma del Seminari de Barcelona i el seu pla d'ensenyament. I és que des de Roma li arribà al bisbe Reig el manament de redreçar el Seminari, enfront del “violento deseo de innovaciones” causades pel modernisme. Per això la Sagrada Congregació de Seminaris i Universitats i la promulgació del Codi de Dret Canònic, encoratjaren el bisbe Reig a redactar un nou reglament per al Seminari de Barcelona, que va ser promulgat el 9 de juny de 1917. En aquest reglament, el bisbe Reig presentava una visió apocalíptica de l'Església, ja que afirmava que la calamitat de la Primera guerra Mundial, havia buidat els Seminaris europeus.

El bisbe Enric Reig participà en el VII centenari de la fundació de l'Orde de la Mare de Déu de la Mercè a Barcelona i el 1918 impulsà el Sínode Diocesà. També fundà l'associació, Acció Popular.

L'11 de juny de 1920, el bisbe Enric Reig s'acomiadà de Barcelona, físicament només, ja que com deia ell mateix, “romandrè amb vosaltres fins a la mort”. Com comentava *La Voz de Valencia*, en la seva entrada a la diòcesi valenciana, el 27 de juny, avui fa 100 anys, l'arquebisbe Reig va tindre “un recibimiento verdaderamente grandioso, que le tributaron sus paisanos”, ja que era el primer bisbe valencià a la diòcesi de València, des que el 1813 morí l'arquebisbe **Joaquim Company**. Cal dir que des del bisbe Reig, l'únic bisbe valencià que hem tingut a la diòcesi de València ha estat l'actual arquebisbe **Cañizares**, ja que després de Reig hi hagué un bisbe castellà (**Prudencio Melo**), un basc (**Marcelino Olaechea**), un navarrès (**Jose Mª García Lahiguera**), un mallorquí (**Miguel Roca**) i un manxec (**Agustín García-Gasco**), fins l'actual cardenal Cañizares, nascut a la Plana d'Utiel a la zona castellanoparlant del País Valencià. Pel contrari, des del temps del bisbe Reig, hi ha hagut 15 bisbes auxiliars valencians, però cap d'ells, insòlitàment, ha estat nomenat arquebisbe de València, ja que han estat enviats a d'altres diòcesis (d'una manera particular a Catalunya i a les Illes Balears) o bé, en l'actualitat, són auxiliars de l'arquebisbe Cañizares.

L'11 de desembre de 1922, quan Enric Reig era arquebisbe de València, el papa **Pius XI** el va crear cardenal i tres dies després, Reig era nomenat arquebisbe de Toledo, on morí 5 anys més tard, el 25 d'agost de 1927.

Cal recordar que va ser el cardenal Reig, ja arquebisbe de Toledo, qui coronà la imatge de la Mare de Déu dels Desemparats el 12 de maig de 1923, tres anys més

tard de la seva entrada a València com a arquebisbe.